

Wykonawca :

PRACOWNIA PROJEKTOWO REALIZACYJNA



efekt

J.N.CZYŻEWSKA

76-270 Ustka ul. Marynarki Polskiej 78a/3

www.projektowanie.slupsk.net

e-mail: architekt@slupsk.net

tel: 59 81 44 199

+48 602 180 148

PROJEKT BUDOWLANY

**REMONT PRACOWNI NASIENNEJ
W BUDYNKU LABORATORYJNO-SOCJALNYM
ZADANIE NR III.1**

**Lokalizacja : UL. JEŹDZIECKA 5, 85-687 BYDGOSZCZ
gm. BYDGOSZCZ**

**Inwestor : INSTYTUT HODOWLI I AKLIMATYZACJI ROŚLIN
85-687 Bydgoszcz, Poland, Jeździecka 5**

Zespół projektowy:

BRANŻA	PROJEKTANT	NR UPRAWNIENÍ PROJEKTOWYCH	PODPIS
ARCHITEKTURA	mgr inż. arch. Jolanta Czyżewska	Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń BK.II.F.7342/82/97	
KONSTRUKCJA	inż. Izabela Wełpa	Uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno - budowlanej w zakresie projektowania bez ograniczeń 184/Gd/00	
B. SANITARNA	mgr inż. Zenobiusz Bosko	Uprawnienia bud.do projektowania w zakresie instalacji sanitarnych UAN IV/8346/291/89	
B. ELEKTRYCZNA	techn. Marian Damski	Upr. Bud. do projektowania i kierowania robotami bud. w specjalności instalacji elektrycznych AN8346/145/85	

Ustka, październik 2014 r.

Spis treści

PROJEKT BUDOWLANY	1
I. OŚWIADCZENIE ZESPOŁU PROJEKTOWEGO	3
II. OPIS TECHNICZNY	4
1.0 Podstawa opracowania	4
2.0 Przedmiot opracowania	4
3.0 Cel opracowania	4
4.0 Dane techniczne	5
5.0 Opis rozwiązań projektowych	5
5.1 Tynki wewnętrzne	5
5.2 Malowanie	6
5.3 Stolarka drzwiowa	7
5.4 Posadzki	7
5.5 Obudowa rur	8
5.6 Sufit podwieszony	8
5.7 Ściany kartonowo - gipsowe	9
III. SPIS RYSUNKÓW	12

I. OŚWIADCZENIE ZESPOŁU PROJEKTOWEGO

Zgodnie z wymogami art. 20 ustawy punkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. „Prawo Budowlane – tekst jednolity” (Dz.U. 2013 poz. 1409) oświadczam, że projekt budowlany dla potrzeb i warunków miejscowych został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej na dzień opracowania.

Zespół projektowy:

Branża	Projektant	Uprawnienia	Podpis
ARCHITEKTONICZNA	arch. mgr inż. Jolanta Czyżewska	Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń BK.II.F.7342/82/97	
KONSTRUKCYJNA	inż. Izabela Wępa	Uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno - budowlanej w zakresie projektowania bez ograniczeń 184/Gd/00	
B. SANITARNA	mgr inż. Zenobiusz Bosko	Uprawnienia bud.do projektowania w zakresie instalacji sanitarnych UAN IV/8346/291/89	
B. ELEKTRYCZNA	techn. Marian Damski	Upr. Bud. do projektowania i kierowania robotami bud. w specjalności instalacji elektrycznych AN8346/145/85	

II. OPIS TECHNICZNY

1.0 Podstawa opracowania

- zlecenie inwestora,
- inwentaryzacja architektoniczna wykonana przez autorów projektu,
- obowiązujące przepisy i warunki techniczne wykonania.

2.0 Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest remont pracowni nasiennej na piętrze budynku laboratoryjno socjalnego w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Bydgoszczy.

3.0 Cel opracowania

Celem niniejszego opracowania jest podanie rozwiązań technicznych i materiałowych przy pracach związanych z remontem pracowni nasiennej.

- poprawienie stanu technicznego ścian wewnętrznych,
- poprawa walorów estetycznych i eksploatacyjnych pomieszczeń

Zakres opracowania obejmuje:

- Zaprojektowanie pomieszczeń na suszenie, czyszczenie sortowanie nasion oraz pomieszczenie na odpylacz.
- Wykonanie ścianek działowych typu lekkiego gr.15cm z płyty karton-gips. gr. 12,5 mm na stelażu aluminiowym z wypełnieniem z wełny mineralnej.
- Obudowa istniejących rur płytą karton-gips gr. 12,5mm na stelażu aluminiowym.
- Zaprojektowanie sufitu podwieszonego płyty karton-gips 2xgr.12,5mm na stelażu aluminiowym.
- Poszerzenie o 20cm otworu drzwiowego drzwi wejściowych na strych i wymiana drzwi.
- Oczyszczenie ścian wewnętrznych .
- Tynkowanie wszystkich ścian w pomieszczeniach objętych remontem.
- Malowanie ścian.
- Położenie na istniejącej posadzce betonowej wykładziny PCV
- Ocieplenie stropodachu.
- Wentylacja i klimatyzacja.
- Montaż aparatu grzewczo-wentylacyjnego w pomieszczeniu suszarni.
- Wymiana instalacji elektrycznej i teleinformatycznej i wykonanie instalacji siłowej.

4.0 Dane techniczne

Przedmiotowy budynek laboratoryjno - socjalny jest budynkiem 2-kondygnacyjnym, podpiwniczony, z dachem jednospadowym, wybudowany w technologii tradycyjnej.

Powierzchnia użytkowa remontowanych pomieszczeń:

Pomieszczenie nr 1.1a	8,99 m ²
Pomieszczenie nr 1.1b	20,56 m ²
Pomieszczenie nr 1.1c	3,90m ²
Pomieszczenie nr 1.1d	33,36 m ²
Łączna powierzchnia	66,81 m ²

5.0 Opis rozwiązań projektowych

5.1 Tynki wewnętrzne

Tynki wykonać jako cementowo – wapienne klasy III ze szpachlą gipsową.

Przygotowanie podłoża pod tynki

Dobre wykonanie tynków i ich trwałości zależy w dużej mierze od właściwego przygotowania podłoża. Powierzchnie pod tynki powinny zapewnić dobrą przyczepność zaprawy podłoża, być trwałe, sztywne i nie zmieniać wymiarów. Powinny być równe, aby nie było trzeba zbyt grubo tynku.

Wyznaczenie powierzchni tynku

Do tego celu używa się pionu, sznura i gwoździ, które wbija się co 1,5 m wzdłuż długości i wysokości ścian. Dookoła wbitych gwoździ wykonuje się placki z zaprawy i wygładza je równo z główką gwoźdź. Następnie między plackami narzuca się pasy z zaprawy i ściąga je równo z powierzchnią placków.

Pasy te spełniają rolę prowadnic przy narzucaniu i wyrównywaniu warstw tynku. Dużym ułatwieniem jest zastosowanie zamiast pasów listew drewnianych lub stalowych.

Obrzutkę wykonuje się z zaprawy bardzo rzadkiej, grubości nie przekraczającej 3-4 mm na ścianach i 4 mm na suficie. Konsystencja zaprawy cementowej lub półcementowej obrzutki powinna odpowiadać 10-12 cm zanurzenia stożka.

Narzut stanowi drugą warstwę tynku wykonywaną po lekkim stwardnieniu obrzutki i skropieniu jej wodą. Grubość narzutu powinna wynosić 8-15 mm, a gęstość zaprawy nie powinna przekraczać 9 cm zanurzenia stożka. Po naniesieniu narzutu następuje równanie go za pomocą łaty. Narzut w narożach wyrównuje się za pomocą pac w kształcie kątownika, narzut zaś na wrębach specjalnymi wzornikami.

Gładź wykonuje się z rzadkiej zaprawy z drobnym piaskiem odsianym przez sito o prześwicie oczek 0,25-0,5 mm. Zaprawa powinna być bardziej tłusta niż do narzutu, grubość gładzi 1-3 mm. Zaprawę narzuca się ręcznie i rozprowadza pacą. Po stężeniu gładzi zaciera się ją packą drewnianą, stalową lub drewnianą obłożoną filcem, zależnie od rodzaju wykończenia tynku. W czasie zacierania należy zwilżyć tynk, skraplając go wodą za pomocą pędzla.

Warunki przystąpienia do wykonywania tynków

Wilgotność podłoża, na które ma być наносzony tynk gipsowy, nie może przekraczać 2-3%. Podłoże powinno być oczyszczone z brudu i zatłuszczeń. Powinny być usunięte ubytki, wyrzuszenia i wypukłości. Zatłuszczone powierzchnie trzeba zmoczyć wodą z dodatkiem detergentów (np. Sulfapolu), a następnie czystą wodą. Części metalowe powinny być zabezpieczone przed korozyjnym działaniem gipsu. Gniazda elektryczne należy osłonić papierem lub folią z tworzyw sztucznych.

Wykonywanie tynków gipsowych

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania tynków z gipsu tynkarskiego GTM. Można rozpocząć wykonywanie tynków z gipsu tynkarskiego GTM po stwierdzeniu, że zostały spełnione następujące warunki:

- w pomieszczeniu zakończono prace instalacyjne, wbudowano elementy, których nie tynkuje się, zabezpieczono folią z tworzyw sztucznych,
- temperatura w pomieszczeniach wynosi co najmniej 5°C,
- podłoża są odpowiednio przygotowane,
- osadzono listwy i narożniki metalowe.

Grubość tynków наносzonych mechanicznie z gipsu tynkarskiego GTM nie może być mniejsza niż 8 mm. Nie zaleca się jednak wykonywania tynków grubości większej niż 15 mm ze względów czysto ekonomicznych.

5.2 Malowanie

- Wszystkie sufity i ściany malowane 3 krotnie farbą akrylową firmy BAUMIT do pomieszczeń.

Prace przygotowawcze do malowania

Przygotowanie pomieszczeń

Przed przystąpieniem do robót malarskich z pomieszczeń powinny być sprzątnięte resztki materiałów, sprzęty itp. Elementy już wykonane, jak np. podłogi powinny być zabezpieczone przed zachlapaniem farbami.

Nowe tynki wymagają okresu dojrzewania (nawet do 6 tygodni, choć czas ten zależy od rodzaju tynku i farby, jaka będzie użyta) i dopiero potem można przystąpić do następnych czynności.

Powierzchnie nowych tynków należy przetrzeć drewnianym klockiem w celu usunięcia grudek zaprawy i zachłapań, a następnie powierzchnię tynku odkurzyć.

Przed malowaniem dokładnie się wszystkie ściany (również działowe), zwłaszcza przy ościeżnicach drzwi i okien, w celu odnalezienia miejsc spękań. Ewentualne szczeliny wypełnia się elastyczną masą akrylową. Nie należy stosować do tego celu mas silikonowych, ponieważ w zasadzie nie dają się one pomalować. Drobne odpryski i pęknięcia tynków należy wypełnić gładzią tynkową.

Powszechnie stosowane kiedyś, tzw. białkowanie, czyli pokrywanie tynków roztworem wapna, jest poważnym błędem technologicznym. Warstwa wapna nie jest spoista i po malowaniu farba łatwo ulega złuszczeniu. Obecnie rozwiązaniem zalecanym przez producentów farb jest zagruntowanie tynku specjalną farbą emulsyjną do gruntowania, która dodatkowo wygładza tynk i zmniejsza chłonność podłoża, co pozwala w niektórych przypadkach przestać na jednej warstwie farby nawierzchniowej. Nowy tynk można również pomalować rozcieńczoną farbą emulsyjną jako warstwę gruntową i po wyschnięciu nanieść 1 lub 2 warstwy farby w zależności od jakości powłoki tynkarskiej i farby.

Nowe tynki gipsowe należy najpierw zaimpregnować specjalnymi bezbarwnymi preparatami na bazie akrylu, a następnie pomalować jedną warstwą farby emulsyjnej do gruntowania i jedną lub dwiema warstwami farby emulsyjnej nawierzchniowej.

Tynki gipsowe powinny dojrzewać, ale okres ten może być krótszy niż przy tynkach tradycyjnych. Warunkiem przystąpienia do gruntowania jest, aby ściana była sucha i jednolita na całej powierzchni. Podłoże przygotowane do malowania powinno ponadto być gładkie, równe, pozbawione pyłu, kurzu i innych zanieczyszczeń. Przy malowaniu kolorami słabo kryjącymi jest zalecane położenie pierwszej warstwy białej, wówczas łatwiej jest uzyskać jednolitą barwę. Ważne jest również, aby podłoże było jednakowo gładkie, gdyż w przeciwnym razie kolor może nie być jednorodny.

UWAGA

W projekcie oparto się na przykładowych wzornikach kolorystycznych systemu BAUMIT. Należy stosować całościowe rozwiązania systemowe ściśle wg. wytycznych producenta, zawartych w instrukcjach i kartach technicznych produktów.

5.3 Stolarka drzwiowa

Stolarka drzwiowa projektowana jako drewniana płytowa dwuskrzydłowa.

Istniejące drzwi wejściowe do pom. magazynowego na strychu zdemontować, a otwór drzwiowy powiększyć o 20 cm i zamontować drzwi dwuskrzydłowe.

5.4 Posadzki

Montaż wykładzin PCV

Przed układaniem wykładziny PCV w przypadku stwierdzenia uszkodzenia podłoża należy fragmenty odparzone usunąć, a ubytki uzupełnić. W przypadku nierównej płaszczyzny wylać podkład samopoziomujący. Następnie na tak przygotowane podłoże można montować wykładzinę PCV w rolce lub w płytkach na klej systemowy. Wokół ścian wykonać brudnik na wysokość 15 cm.

W pomieszczeniu proponuje się montaż wykładziny obiektowej w panelach drewnopodobnych, która przeznaczona jest między innymi do sklepów, hoteli itp. Wykładzina Thermofix wykazuje się najwyższą odpornością na ścieranie i zarysowanie.

Instrukcja montażu wykładziny Termofix

Szczegółowe postępowanie układania według przepisów układania paneli podłogowych Termofix (PN 5411/12003). Do układania należy zastosować specjalny klej dyspersyjny Thomsit H 188E, którym można skleić wszelkie wykładziny wykonane z PCV i CV, również PCV na PCV, wykładziny z poliolefinów oraz wykładziny kauczukowe do gr. 2,5 mm.

Thomsit K 188 E jest klejem na bazie dyspersji bez zawartości rozpuszczalników o najwyższej jakości użytkowej, z nadzwyczajną zdolnością klejenia homogenicznych i heterogenicznych materiałów z PCV oraz wykładzin podłogowych z poliolefinów w pasach lub elementach czworokątnych.

Klej nadaje się do klejenia wykładzin z CV, prostokątów z winylu oraz wykładzin podłogowych do grubości 2,5 mm o gładkiej, szlifowanej tylniej stronie, nawiniętych w roli lub w kształcie prostokątów.

Klej następnie można zastosować do klejenia wykładzin nieprzepuszczalnych na podłożach niessących np. PCV i CV na wykładziny z PCV.



5.5 Obudowa rur

W pomieszczeniach należy wykonać obudowę istniejących rur płytą karton-gips o grubości 12,5 mm na stelażu aluminiowym.

5.6 Sufit podwieszony

Wykonanie sufitu podwieszonego z płyt k-g na stelażu stalowym.

W pomieszczeniu projektuje się montaż sufitu podwieszonego z płyt k-g 2 x1,25 cm na stelażu stalowym.

1 Płyta gipsowo-kartonowa RIGIPS RIGIMETR

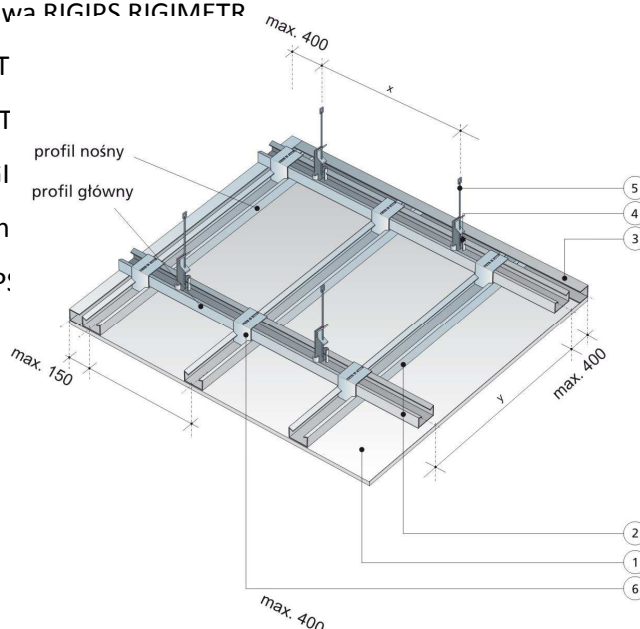
2 Profil RIGIPS CD 60 ULT

3 Profil RIGIPS UD 30 ULT

4 Wieszak obrotowy RIGI

5 Część górna wieszaka n

6 Łącznik krzyżowy RIGIP



5.7 Ściany kartonowo - gipsowe

Lekkie ściany kartonowo – gipsowe są stosowane w systemach szkieletowych oraz płytowych. Pierwszy z nich jest przydatny, gdy przewiduje się adaptację rzutu poziomego pomieszczeń do zmienionych warunków użytkowania. W systemie płytowym prefabrykowane elementy ściennie o ustalonych wymiarach i odpowiednio zaprojektowanej konstrukcji łączy się na budowie, uzyskując lekkie ściany działowe.

Mocowanie okładzin szkieletu konstrukcji

Do łączenia płyt gipsowo – kartonowych z profilami metalowymi szkieletu konstrukcji nośnej używa się wkrętów. Najczęściej są stosowane wkręty samogwintujące produkowane z utwardzonych dyfuzyjnie stali węglowych zabezpieczonych przed korozją przez obróbkę powierzchniową, np. fosforyzację. Wkręty o średnicy 3,5 mm mogą mieć długości odpowiednio: 25, 35, 45 i 55mm, co powinno być dostosowane do grubości złącza, tj. łącznej grubości dokręcanych okładzin i rodzaju szkieletu. Głębokość kotwienia, czyli długość odcinka wkręta wystającego z kształtownika stalowego po montażu okładziny lub głębokości osadzenia w przypadku elementów drewnianych, powinna wynosić (przy grubości złącza nie większej niż 40mm) co najmniej 10mm przy kształtownikach stalowych oraz co najmniej 20mm przy elementach drewnianych.

W przypadku stosowania gwoździ oraz złącza grubości nie większej niż 15mm głębokość kotwienia powinna wynosić co najmniej 20mm.

Do mocowania okładzin stosuje się również tzw. klamry, czyli zszywki wbijane (za pośrednictwem urządzeń pneumatycznych bądź ręcznie) poprzecznie do włókien kartonu. W praktyce przyjęto, że rozstaw łączników mocujących okładzinę do konstrukcji nośnej ścian działowych nie powinien przekraczać:

- przy wkrętach 250 mm
- przy gwoździach 170 mm
- przy klamrach 80 mm

Najbardziej celowe jest mocowanie okładzin wkrętami zarówno do drewnianej konstrukcji nośnej, jak i do kształtowników z ocynkowanej blachy stalowej.

Wypełniacze spoin

Po umocowaniu okładzin do szkieletowej konstrukcji nośnej między płytami kartonowo – gipsowymi powstają szczeliny z uprzednio ukształtowanymi krawędziami. Te szczeliny są wyrównywane specjalnymi wypełniaczami, które – oprócz nadania gładkiej powierzchni licu ściany – łączą ją w monolit.

Wyróżnia się następujące rodzaje wypełniaczy:

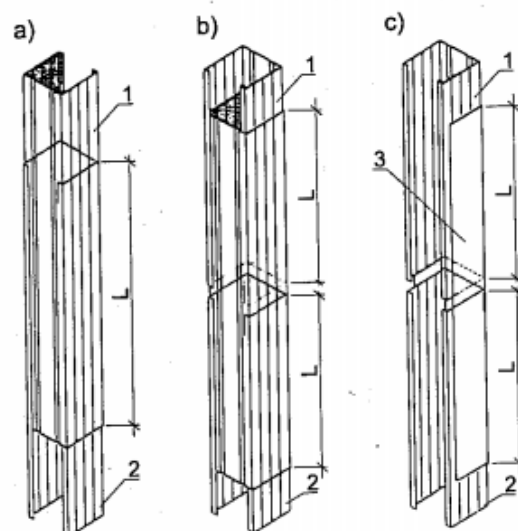
- na bazie gipsu sztukatorskiego z dodatkami regulującymi, które powodują podwyższoną zdolność zatrzymywania wody i powolne twardnienie spoiwa,
- na bazie kazeiny – masy spoinowej twardniejącej powoli podczas wysychania,
- w postaci zawiesiny – gotowe do użycia bez dodawania wody.

Wypełniacz układa się w szczelinach z taśmami zbrojeniowymi lub bez nich, w zależności od typu krawędzi płyt. Szczeliny z krawędziami płyt typu AK (spłaszczonymi) szpachluje się wypełniaczami z zastosowaniem taśmy zbrojeniowej.

Taśmy zbrojeniowe mogą być wykonane z drobno perforowanego papieru lub z tworzywa sztucznego, np. z mat z przędzy sztucznej. Producenci akcesoriów lub całych systemów kartonowo – gipsowych ścian działowych przeważnie określają w swoich katalogach zakres stosowania danych typów taśm zbrojeniowych. Oprócz elementów użytych do konstrukcji ściany działowej (profile, okładziny, akcesoria) często – w celu polepszenia akustyki, izolacyjności i ochrony przeciwpożarowej – są stosowane materiały izolacyjne włókniste lub wykonane ze spienionych tworzyw sztucznych.

Rozwiązania konstrukcyjne

Ściany systemu szkieletowego są obecnie najczęściej stosowanym rodzajem lekkich przegród. Konstrukcją nośną w tego typu ścianach są słupki z cienkościennych kształtowników stalowych typu CW lub C. Osiowy rozstaw kształtowników przyjmuje się w modułach o szerokości płyty gipsowo – kartonowej, czyli na ogół (w zależności od wysokości ściany): 300, 312,5, 417, 600, 625 lub 1000mm. Dopuszczalne wysokości ścian przy rozstawie słupków nie większym niż 625 mm zestawiono w tabeli poniżej.



Rys. 17.28. Łączenie profili słupkowych; a) dwa profile CW nasunięte na siebie, b) dwa profile CW zestawione na styk z dodatkowym profilem CW, c) dwa profile CW zestawione na styk z dodatkowym profilem UW; 1 – profil CW 1, 2 – profil CW 2, 3 – dodatkowy profil UW

Symbol ściany	Profil słupka	Grubość okładziny z każdej strony, mm	Grubość ściany mm	Maksymalna wysokość ściany w zależności od zakresu stosowania, mm	
				1	2
ściany z obustronną okładziną pojedynczą					
CW 50/75	CW 50 × 50 × 0,6	12,5	75	3000	2750
CW 50/100	CW 50 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	100	4000	3500
CW 75/100	CW 75 × 50 × 0,6	12,5	100	4500	3750
CW 75/125	CW 75 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	125	5500	5000
CW 100/125	CW 100 × 50 × 0,6	12,5	125	5000	4250
CW 100/150	CW 100 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	150	6500	5750
ściany podwójne wzajemnie podparte					
CW50+50/125	CW 50 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	155	4500	4000
CW75+75/205	CW 75 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	205	6000	5500
CW100+100/255	CW 100 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	255	6500	6000
ściany podwójne wzajemnie niepodparte, wolno stojące ściany osłonowe					
CW50+50/...	CW 50 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	*)	2600	—
CW75+75/...	CW 75 × 50 × 0,6	12,5	*)	3000	2500
CW75+75/...	CW 75 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	*)	3500	2750
CW100+100/...	CW 100 × 50 × 0,6	12,5	*)	4000	3000
CW100+100/...	CW 100 × 50 × 0,6	12,5 + 12,5	*)	4250	3500
Symbol *) – grubość ściany zależy od rozstawu szkieletów konstrukcji.					

Symbol *) – grubość ściany zależy od rozstawu szkieletów konstrukcji.

Montaż konstrukcji nośnej w systemie szkieletowym rozpoczyna się od trasowania. Następnie za pośrednictwem kołków w wyznaczonych miejscach przytwierdza się do konstrukcji nośnej budynku

kształtownikami obwodowe typu UW lub U. Należy pamiętać, że kształtowniki obwodowe przed kotwieniem powinny być wcześniej układane na taśmach uszczelniających. Kołki rozporowe w górnym i dolnym profilu obwodowym montuje się zwykle w rozstawie nie większym niż 100 cm. Obwodowe profile boczne (ścienne) powinny być przytwierdzonego ścian co najmniej w trzech miejscach na wysokości ściany. Następnie w przymocowane kształtowniki odwodowe (sufitowe i podłogowe) wsuwa się słupski, czyli kształtowniki typu CW lub C, ustawiając je w pionie w określonym rozstawie.

Montaż okładzin gipsowo – kartonowych.

Okładziny ustawia się przylgowo do konstrukcji nośnej z zachowaniem odstępu od podłoża szerokości około 1 cm, następnie mocuje się je za pośrednictwem łączników w odpowiednich rozstawach (przy poszyciach pojedynczych płyt zwykle jest to 250mm). Należy pamiętać o zasadzie przesuwania styków poziomych w jednej płaszczyźnie o co najmniej 400mm. Przy łączeniu styków płyt na profilu wkręty powinny być osadzone mijankowo. Po montażu okładzin z jednej strony ściany w jej wnętrzu układa się przewody instalacyjne oraz izolację. Następnie pokrywa się płytami drugą stronę ściany, pamiętając aby styki pionowe były przesunięte względem uprzednio zamontowanej strony o szerokości ściany.

Wykonanie połączeń ścian należy do najważniejszych zadań podczas montażu, gdyż od jakości połączeń zależy nie tylko stateczność, lecz także parametry przeciwpożarowe i akustyczne przegrody.

III.SPIS RYSUNKÓW

Nazwa	nr rys.	skala
- Rzut i przekrój pomieszczenia nr 1.2-inwentaryzacja	rys. 1	1:50
- Rzut i przekrój pomieszczenia nr 1.2-proj. budowlany	rys. 2	1:50